

памятници простира, а глаголитските ꙗства-
влѣ на стѣриѣ, то непроизлазя ꙗтука, щогн
сирѣчь не уважавамъ и высоконеоцѣнявамъ
и чи непознавамъ въ тѣхъ стародревнѣтѣимъ
скѣпоцѣнность; но само затѣва, чи за тѣхъ
за сега немога нищо ни ново ни темелно
да ви кажа, едно, защото нѣмами за тѣхъ
новы рѣкописны памятници, а друго, чи е
старыатъ имъ вѣкъ много тѣвень; третю
пакъ защото нищѣ за сега да ся бава са-
мо да предпоставямъ и да думамъ какъ,
може да е.

На радостно сърце и азъ ся съглашавамъ
на тѣа мнѣніе, чи е сирѣчь глаголитската
книжнина постара ꙗ колкото смы іѣ мы-
слили чие, споредъ както разсѣждава и
изрича г. Добровски; обаче пакъ никакъ
не можа да кажа чи е толкова стара, кол-
кото іѣ нѣкои нови спитатели и издатели
представляватъ, безъ да имами предмѣтни
спомени, каквыто очевидно секиго силно
увѣривать и убѣждаватъ, безъ свидѣтел-
ства ꙗ рѣкѣ писаны и съ лѣто то шзначе-
ни, кога сѣ писани, и безъ потвѣрженіе ꙗ
сѣвременны, вѣрователны и найближны сви-
дѣтели. — Съ еднѣ рѣчь, тоя цѣли пред-
мѣтъ, споредъ мнѣніе то ми, ищи сѣвга
повторително основно испитуванѣ, прикое-